

ösztönzési módszereket ezen a téren is.

Jellemző, hogy az egyik jelentés az adóhivatalra hivatkozott, mint a lakossággal való kapcsolat egyik kiváló módjára. Az adóhivatal létérdeke a sikeres bevétel, ezért valóban felkeres mindenkit. Az állampolgárok persze szívesen mellőznék az ilyen típusu barátságot. Párszor megfigyelhettem, az ügyirtéző hiába volt rendes ember, előítélettel, bizonyos fésultsággal, csömörrel kezelte az ügyfeleket, elfelejtette például őket hellyel kínálni, vagy más módon éreztette, hogy megzavarták őt munkájában. Másik oldal, hogy az ügyfelek nemigen tartják be a fogadóórákat.

Az emberek előítéleteit bizonyítja, hogy levelek tömegével árasztják el a rádiót, televíziót, ujságokat, a "felsőbb szerveket". Jó réhányszor még csak meg sem kísárlík varaszuk elintézését a helyi szervnél.

Ugyanígy érdekes jelenség mennyire leterhelik tanácsot a notórius hivatalbajárók. Ezek sokszor idegbeteg, pszichopata emberek. Némelyek a magányosságukra keresnek enyhülést, mások szereplési vágyukat vagy éppen agresszív ösztöneiket élik ki. A tanács és a felettes hatóságok képtelenek tőlük szabadulni, mindannyiszor iktatni kell az ügyet, intézkedni, határozatot hozni. Mások viszont éppen a berögződött előítéletek miatt, még nagy szükség esetén sem fordulnak a tanácshoz.

Tévedés ne essék, a szóbanforgó tanács szerintem jobban működik az átlagosnál, itt semmi befeketitésről nincs szó. Néhány közvetlen tapasztalatra tértem ki, valóban csak a jelzés szintjén. Azt hiszem, ezekből is látható, mennyivel előbbnek hatna az elméleti oktatás, ha az egyetemi oktatás idején gyakorlati tapasztalatokat gyűjthetnénk. Természetesen fontos elkerülni az egyoldalú és elhamarkodott véleményalkotást és mindig fogékonyan kell befogadni az ismereteket, és állandóan korrigálni a már kialakult véleményyt.

Géczi József IV. évf.

Diákszemmel egy vilá kongresszusról

Szeptember 9-16-a között Budapesten a Magyar Tudományos Akadémián rendezték meg a XI. Büntetőjogi Vilá kongresszust, amelyen mint "organisateur" részt vettem. Ez a cím több réti munkát jelentett. Fő feladatom -több pesti joghallgató társammal együtt- az volt, hogy a küldöttek ittlétét minél kellemesebbé, zökkenőmentessé tegyem. Az első napokban a kongresszus Titkárságán regisztráltuk az érkezőket, majd összesítettük és összeállítottuk a küldöttek listáját. A következő napokon többek között kávét szolgáltam fel, és elmagyaráztam hol lehet cipőt venni, fényképeket árultam, a felszólalások anyagáért szaladgáltam a tolmácsok számára stb., Belehallgattam

egy-egy előadásba, s csekély nyelvtudásommal beszélgettem is néhány küldöttel. A hat nap alatt pontosan megtudtam, hogy mi is az a AIDP, fokozatosan megismertem a kongresszus szervezésének történetét.

A Nemzetközi Büntetőjogi Társaság / AIDP: Association Internationale de Droit Pénal/ 50 éve alakult. Az idén jubileumi kongresszusát tartotta, s ez a kongresszus volt az első, amelyet szocialista országban rendeztek. 850 külföldi és 200 hazai résztvevője volt. Az AIDP Magyar Nemzeti Csoportjának elnöke Dr. Szakács Ödön, a Legfelsőbb Bíróság elnöke.

A küldöttek négy szekcióban tanácskoztak:

- 1./ A büntetőjog eszközeinek és módszereinek fejlődése
- 2./ A kábítószer elterjedésének megelőzése
- 3./ A sértettek nyújtandó elégtétel
- 4./ Légikálózzkodás.

A szekcióüléseken kívül szakmai programokon ismerkedhetek meg a Tököli Fiatalokorúak Börtöne és Fogházával, egy börtönrel, a Büntügyi Technikai Osztállyal és a Gyermekek-és Ifjúságvédelmi Osztállyal. Minden szekció határozatot fogadott el a végzett munkáról, amelyeket a kongresszus plenáris ülésen fogadott el. A záróülésen választották meg a szervezet új főtitkárát C.M. Cherif Bassionit és helyettesét Dr. Viski Lászlót, az állam- és jogtudományok doktorát.

Reméljük minden résztvevőnek kedves emlék az egri és balatoni kirándulás. A kongresszus első napján Szakács Ödön adott nyitófogadást az Intercontinentál Szállóban, az utolsó estén pedig a Gellért Szállóban rendezett vacsorán búcsúztak el a vendégek. A kulturális program keretében néztük meg az Állami Népi Együttes leghíresebb műsorát, az Ecseri Lakodalmast. Az est forró hangulatának a néhány perces áramszünet sem ártott.

Ebben az időben rendezte a büntetőjogi diákkör évi kirándulását, így ők is jelen voltak a kongresszus nyitóülésén, s a "légikálózzkodás" szekcióban meghallgattak néhány előadást. Az Intercontinentál Szállóban rendezett nyitófogadáson találkoztam ismét velük.

Ez a gazdag, változatos program is jelzi, hogy rengeteg szervező munkának kellett megelőznie a kongresszust. Dr. Merényi Kálmán adjunktustól -aki, mint a szervező bizottság titkára nagy részt vállalt a munkából - megtudtam, hogy a 15 tagú szervező bizottság 1971 óta dolgozik. Több ezer levelet küldtek el ez alatt a világ minden országába -pl. Elefántcsontpartról és Izraelből is volt résztvevő- és nagyon sok magyar szervezővel és hatósággal kellett tárgyalni és koordinálni. Rengeteg körülményre kellett figyelemmel lenni az előkészítésnél. Pl. óriási szervezést igényelt a delegátusok elhelyezése, valamint az, hogy minden autóbusz mindig időben a megjelölt helyen legyen. Az Akadémia előtt közlekedési rendőrök irányították a forgalmat, a kirándulásokon pedig URH kocsik vezették ki az autóbuszokat a városból.

A szervezők jó munkáját bizonyította az, hogy nem volt semmilyen fennakadás a kongresszus meretében és az elismerés és köszönet, melyet a küldöttek nevében Pierre Bouzat, a Társaság elnöke tolmácsolta a plenáris záróülésen.

